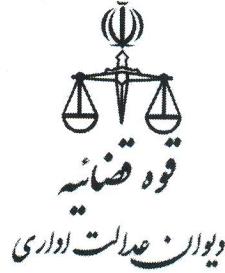

تاریخ: ۱۴۰۰/۰۴/۲۲

شماره سیلور: ۹۹۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۱۶۷۳

شماره کلاس: ۹۹۰۲۲۷۴

پیوست: دارد

بسمه تعالی

از: دفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری

به: ستاره دریای آرام (حقیقی)

نشانی: تهران - تهران - خیابان گاندی جنوبی کوچه ۵ پلاک ۲۲ واحد ۳۰۳ طبقه سوم

به پیوست یک نسخه رونوشت دادنامه شماره دادنامه

۱۴۰۰/۰۴/۰۱ مورخ ۱۴۰۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۱۲۵

صادر از هیات عمومی ارسال می گردد. خواهشمند است نسخه ابلاغ شده این برگ را با قید تاریخ رویت و

گواهی مامور مربوطه اعاده فرمایند.

مجتبی مطهری

مدیر دفتر هیات عمومی

دیوان عدالت اداری

دیوان عدالت اداری - تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - نیش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری -
 تلفن: داخلی (۷۵۳۵) ۰۲۱ - ۵۱۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره پرونده: ۹۹۰۲۲۷۴

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: شرکت ستاره دریایی آرام

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ماده ۲۰ صورتجلسه شماره ۱۴۷-۱۴۶ شورای عالی هماهنگی ترابری کشور مورخ ۱۳۷۳/۷/۲۶ گردش کار: شرکت ستاره دریایی آرام به موجب دادخواستی ابطال ماده ۲۰ صورتجلسه شماره ۱۴۷-۱۴۶ شورای عالی هماهنگی ترابری کشور مورخ ۱۳۷۳/۷/۲۶ را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

۱- در ماده ۲ آیین نامه ترکیب شورای عالی هماهنگی ترابری کشور و وظایف و اختیارات آن، حدود وظایف و اختیارات این شورا احصاء گردیده که در هیچ یک از بندهای آن صلاحیت ایجاد کمیسیون جهت رسیدگی به اختلافات بازرگانی و صدور رأی محکومیت قید نگردیده است، از این حیث شورا صلاحیت ایجاد چنین کمیسیونی را نداشته است.

۲- مطابق اصل ۱۵۹ قانون اساسی، مقرر گردیده: «مرجع رسمی تظلمات و شکایات، دادگستری است. تشکیل دادگاهها و تعیین صلاحیت آنها منوط به حکم قانون است.» و نیز در ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی مدنی مقرر گردیده:

«رسیدگی نخستین به دعاوی، حسب مورد در صلاحیت دادگاه های عمومی و انقلاب است مگر در مواردی که قانون مرجع دیگری را تعیین کرده باشد. لذا بنا به موارد فوق، شورای عالی هماهنگی ترابری کشور نه تنها از ارکان قوه مقننه و قانونگذاری نبود بلکه کمیسیون ماده ۲۰ صرفاً بر اساس اجلاس یک نهاد از قوه مجریه تأسیس شده و هیچ قانونی حق و اختیار رسیدگی به اختلافات بازرگانی با آن حجم از مبالغ بالا را در صلاحیت آن کمیسیون قرار نداده است.

۳- مراجع اختصاصی دیگر همچون کمیسیون ماده ۱۰۰ قانون شهرداری و یا کمیسیون حل اختلاف مالیاتی که به تجویز قانون تأسیس یافته اند، هر یک دارای یک عضو از قوه قضائیه (اعم از قاضی شاغل یا بازنشسته) بوده، در حالی که شورای عالی هماهنگی ترابری هیچ گونه جایگاهی برای قوه قضائیه از حیث عضویت در آن کمیسیون قائل نبوده در حالی که تصمیمات و آراء قضایی صادر می نماید.

۴- مطابق تبصره ۲ ماده ۱۶ قانون آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مقرر شده، کلیه مراجع مکلفند در رأی یا تصمیم خود تصریح نمایند که رأی یا تصمیم آنها ظرف مدت ۳ یا ۶ ماه حسب مورد، قابل اعتراض در دیوان می باشد، در حالی که در ماده ۲۰ تصمیمات را قطعی و معتبر دانسته و همان گونه که از دادنامه پیوستی قابل ملاحظه است هیچ گونه قیدی در خصوص قابل اعتراض بودن آراء صادره در دیوان عدالت اداری درج نگردیده و این حق مسلم از شرکت سلب شده است. لذا بنا به مراتب معروض و مغایرت فاحش ماده ۲۰ ضوابط مربوط به استفاده از کانتینرهای وارده به کشور با مقررات قانونی، استدعای ابطال مصوبه مذکور را دارد. "

متن مقرر در مورد شکایت به شرح زیر است:

" ضوابط مربوط به استفاده از کانتینرهای وارده به کشور و ترانزیت

ماده ۲۰- کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت راه و ترابری، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، گمرک ایران، سازمان بنادر و کشتیرانی (بر حسب مورد) با حضور طرفین دعوی در دبیرخانه شورای عالی هماهنگی ترابری کشور تشکیل و اختلافات ناشی از مطالبه حق توقف کانتینر و یا سایر موارد پیش بینی نشده در این دستورالعمل را رسیدگی می نمایند جلسات کمیسیون یا حضور کلیه اعضای رسمی است و تصمیمات متخذه با اکثریت آراء معتبر خواهد بود. "

در پاسخ به شکایت مذکور مدیر کل دفتر حقوقی وزارت راه و شهرسازی به موجب لایحه شماره ۱۵۳۹۲۴۰۷۳۰-۱۳۹۹/۱۱/۱۲ توضیح داده است که:

" الف- سابقه موضوع

۱- شورای عالی هماهنگی ترابری کشور بر اساس ماده ۱۰ قانون تغییر نام وزارت راه با هدف ایجاد هماهنگی بین دستگاه های ذی مدخل در امر حمل و نقل داخلی و بین المللی تأسیس و فعالیت می نماید. ترکیب اعضای شورا که بر اساس مستند پیوست تقدیم شده است، نشان می دهد تمام ذی نفعان عضو شورای مزبور هستند و در امر سیاستگذاری مانند سایر شوراهای عالی موجود در ساختار اداری و اجرایی کشور فعالیت می نمایند.

۲- از جمله وظایف شورای یاد شده بر اساس بند (ه) ماده ۲ آیین نامه ترکیب شورای عالی هماهنگی ترابری کشور و وظایف و اختیارات شورا مصوب ۱۳۵۳ «بررسی و اظهار نظر در مورد پیشنهادهای مربوط به سیاست نرخ گذاری و خدمات ترابری» می باشد. در راستای این وظیفه شورا در مورد نرخ گذاری هزینه های مرتبط با حمل و نقل در طول سالیان اقدام کرده است و از جمله بر اساس مصوبه ۱۴۶-۱۴۷ در مورد حق توقف کانتینرهای وارده و ترانزیت به کشور جدولی حاوی حق نرخ حق توقف را تهیه و تصویب و ابلاغ کرده است و این جدول همواره از سوی شرکتهای نماینده خطوط کشتیرانی و صاحبان کالا مورد پذیرش و رعایت بوده است.

